Louiza Vecsler's Ketubbah

OP כתובה בשבה 22% להודש נייו שנת המשת אלפים 7.3 לבריאתי עולם למנין שאנו מנין כאן התוצא/ ושש מאות שי איך היד כמי אמה שלום ECIT T CONT אמר כה כהרא בתולתא ימו כ 1 בת מוה אלה הוי לי לאנתו פרת משה וישראל ואנא אפלח ואוקיר ואיזון ואפרנס יתיכי ליכי בְהַכְּבֶת גוּבְרִין יְהוּדָאֵין דְפָרָחִין ומוקרין וְזָנִין וּמְכֵרְנָסִין כְּנְשֵׁיהוֹן בּקוּשְׁשָׁא: ונהיבנא ליכי כווהר בתוליכי כסף זוזי מאתן רחזי ליכי מראוריתא ומזוגיכי וכסותיכי וסיפוקיכי ומיעל קותיכי כאורה כל ארעא וצביאת מרח איני בתוקתא רא והוית כיה קאנתו י ורין נדיווא ההנעלה כיה מביממי בין בכסף בין ברהב ובין בתכשיטין במאני רלבושא כעימושא הירה ובשימושא הערסא הכל קבל עליואים seil . התן דנן במאה זקוקים בסה צרוה וצביאה אוגם אוופ התן דנן והוסיף לה מן דיליה עוד מאה זקוקים בסף צרית אתרים פנגדן י סד הכל מאתים זקוקיב בסה צרוה וכד אמור אים אמה שווצ התן דגן אחריות שער כתוכתא דא גדוניא רין ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי בתראי להתפרע מכל שפר ארג נכסין וקנינין ראיתלי החות כל שכויא דקנאי ודצתיד אנא לכוקנא י נכסין דאית להין אחריות הדלית להון אחריות כלהון יהון אהראין וערכאין לפריע מנהון שטר כתובהא רא נדונוא דיין ותוספתא דא מונאי ואפילו מן גלימוא דעל כתפאי בחיי וקבתר חיי מן יונוא דגן ילעלם ואחריית שטר כתוכתא דא נדוניא דין ותוסבתא דא קבל צליו אי האיה שוות מתן הנן כחומר כל שטרי כתובת ותוקפתת רנהנין בבנת ישראל העשוין כתיקון הו ל דלא כאסמכתא ורלא בטופסי דעישרי י וקנינא כון בוויה שנים אופ כמויה כבייא חתן דנן למרת איי בת מויה איי בתוקא דא על כל הא דבתוב ומפורש לעיל בכונא דפשר לכוקניא ביה 211 נאום יות ין ורטי יניה כווי ני ୍ମ ଗ୍ର ତ

This is the ketubbah from my wedding received from Solomon Vecsler in 1945. The ceremony took place in my parents? house and the rabbi came to hold the celebration there. It mattered to me that Solomon was a Jew, I don?t think I would have married a Christian. I met my husband after I finished my studies. He worked for an expropriated chemist's shop, just like I had done, but nobody said anything to its owners [at the time of the anti-Jewish-Iaws]. We met by chance: one of his colleagues set up a deposit with pharmaceutical supplies, and we met there. We had two children, Raphael born in 1946 and Nadia in 1949. We raised our children in the Jewish tradition: we observed Sabbath, said blessings on Friday evenings, observed Purim and Chanukkah and all the other high holidays. Of course, on Sabbath me and my husband had to work, but we celebrated it at home. We followed the kashrut as best we could, with separate pots for milk and meat products. We only went to the synagogue on high holidays.